

„Серафим“

Йордан Йовков (1880-1937)

Содержание
1. Введение
2. Описание
3. Заключение

Кордун Кобольд

**Щом на слайда има молив,
преписваме информацията в
тетрадките си.
Пишете четливо, красиво и
правилно.**

1.Творчество на Йордан Йовков.

- определян като „майстор на късия разказ“;
- в неговите произведения преобладават темите за силната личност, за любовта и прекрасното в човешката душа;
- роден през 1880 в Жеравна;
- премества се в Добруджа, където като писател се превързва към земята, хората и природата;
- започва да учи право в Софийския университет, но се отказва заради смъртта на баща си и липсата на средства;
- работи като учител в добруджанските села;
- участва в три войни – Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война;
- Йовков се мести да живее в София;
- работи Българското посолство в Букурещ ,там създава сборника си „Старопланински легенди“;
- умира на 15.10.1937 г.

2. Анализ на произведението:

Един от най-кратките разкази на Йовков, в който почти нищо не се случва, но пък е изключително богат на послания за добротата, безкористната щедрост, милосърдието и любовта към ближния.

а) анализ на заглавието:

Името Серафим означава шестокрил ангел. Така вниманието на читателя е насочено към светостта на героя и неговата различност от баналния обикновен свят на останалите хора. Героят е „чудноват“, способен да извърши огромно милосърдие, съвсем тайно, просто заради самото добро.

б) строеж на творбата:

Разказът „Серафим“ е изграден върху случка, в която на пръв поглед няма нищо необичайно. В селото пристига Серафим, за когото трудно може да се каже какъв е – гражданин или селянин. Този странник идва винаги по едно и също време в годината – Гергьовден или Димитровден. Сяда заедно с кръчмаря Еньо и разговарят. Еньо отбелязва, че е време Серафим да си купи ново палто, тъй като старото е прекалено овехтяло. Серафим е съгласен с Еньо, а и през лятото е спечелил пари за ново палто.

Тук в разказа се появява едно НО – но се появява Павлина, на която Еньо е кръстник. Жената иска пари, за да заведе болния си мъж на лечение в града, но Еньо ѝ отказва. Павлина си тръгва разплакана. На другата сутрин Еньо се появява. Разбрал е, че Серафим е дал всичките си пари на Павлина. Укорява го, че не може да се дават пари на непознат човек. Серафим е спокоен и усмихнат заради сторената добрина. Това е разказ за малкия и незабележим човек с голямо сърце, готов да помогне на страдащия. Серафим изпълнява основното християнско послание – да обичаш ближния си както себе си. Той даже го изпълнява в още по-голяма сила, защото обича ближния си повече от себе си. Серафим помага на една непозната жена, защото е почувствал нейната болка и страданието ѝ.

3. Пространството в разказа.

Действието в разказа „Серафим“ протича на открито – на мегдана пред кафенето на Еньо. Единственият епизод, в който събитията протичат на закрито, е разговорът на Еньо с Павлина. Но този епизод остава „невидим“ за читателя, тъй като липсва негово подробно описание. Епизодът е представен само с едва дочутия от Серафим разговор между Еньо и Павлина.

4.Времето в разказа.

Първото време – годишното. Серафим се появява винаги по едно и също време в годината –

по Гергьовден или Димитровден. Този път Серафим се появява по-рано. От думите на Павлина: „**Сега по Св. Богородица ще стане седем месеца, как не е похванал работа**“ , се разбира, че действието в разказа протича малко преди 15 август (Голяма Богородица). Но има още един знак за времето – лястовичките са все още в гнездата си и щъркелите не са си отишли.

Второто време – на протичането на събитията в разказа. Без да е посочено ясно, можем да определим началото на разказа – малко преди обед. Всички следващи действия – идването на Павлина и отказът на Еньо, протичат почти в същата част на деня. Следват работата на Серафим и накрая – пренощуването му. ***Кулминацията на разказа*** - моментът, в който се разбира, че Серафим е дал парите си на Павлина – протича на другата сутрин. Така можем да обобщим - времето на разказа е в рамките на едно денонощие.

5.Героите в разказа.

а)главният герой е Серафим

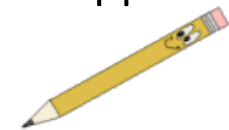
От описанието на героя разбираме, че е „чудноват човек, нито селянин, нито гражданин,дрипав, окъсан“. Два детайла от облеклото му потвърждават това: палтото и цървулите. Палтото го прави гражданин, цървулите – селянин. Най-силно впечатление от портретната характеристика на Серафим прави палтото му- **„оръфано, разнищено, навред надупчено, навред кърпено“** и цялото покрито с **„безбройните разноцветни кърпки“**. На главата на Серафим е **„нахлупено смачкано бомбе“**.

Палтото не е просто дреха ,а видим материален знак на невидимата духовна същност на героя.

Героят е с благ характер, говори тихо и споделя хляба си с врабчетата.

б) Еньо- противопоставен образ на Серафим

Еньо е от онези хора, които “ кога имат пари, къщи правят“. Героят не се трогва от молбите на Павлина , която моли за пари ,за да заведе болния си мъж на лекар. Свикнал да вижда реалността, кафеджията не успява да зърне истинската същност отвъд видимото, не успява да съзре богата душа и голямото сърце, скрита зад покритото с кърпки палто.

в) Павлина

Отчаяна жена, която се бори за мъжа си. Образът на героинята не е така „развит“ както този на Серафим, а присъства ,за да доразвие този на главния герой. Тя е кръщелница на Еньо, но въпреки това не успява да „стопли“ сърцето му и да получи така желаната помощ.

б.Нравствена поука.

Даването на парите на Павлина не се случва пряко . За постъпката на Серафим разбираме от думите на Еньо. В този момент най-ясно се проявява идеята за безкористното добро, за вярата в човека и любовта към ближния.

Оказва се, че „окъсаният ,парцаливият“ може да се превърне в нравствен пример за Еньо. Мълчанието и прехапаните устни са може би знак, че Еньо е стигнал до някакво духовно просветление и е разбрал за урока по човечност и доброта.

